

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΤΟΜΟΣ Γ΄

«ΕΛΘΕΤΩ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΟΥ,,

«Η ΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΩΣ ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΝ ΦΩΣ
ΤΟ ΦΕΓΓΟΝ ΕΠΙ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΜΑΛΛΟΝ, ΕΩΣΟΥ
ΓΕΙΝΗ: ΤΕΛΕΙΑ ΗΜΕΡΑ». — Παροιμ. δ΄: 18.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ἐκ τῆς ἐκ 1,595,500 ἀντιτύπων Ἀγγλικῆς ἐκδόσεως.

«Καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ μεγαλοσύνη τῶν βασιλειῶν τῶν
ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, θέλει δοθῆ εἰς τὸν λαὸν τῶν ἁγίων
τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ὁποῖου ἡ βασιλεία εἶναι βασιλεία αἰώνιος,
καὶ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι θέλουσι λατρεύσει καὶ ὑπακούσει
εἰς Αὐτόν». — Δανλ. ζ΄. 27. Ἀποκλ. ε΄. 10.

— ❧ —

WATCH TOWER

BIBLE AND TRACT SOCIETY

BROOKLYN, N Y, U S A.

1920

ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩΝ

ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΕΥΟΝΤΩΝ

ΕΝ ΤΩΙ ΑΙΩΝΙΩΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΙ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΩΝ “ΑΓΙΩΝ,, ΤΟΥ,

ΤΩΝ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑΝ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ

“ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΤΟΠΩΙ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ”

“ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ”,

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΣΥΣΤΕΝΑΖΟΥΣΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ, ΤΗΣ ΣΥΝΩΔΙΝΟΥΣΗΣ,

ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ

ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΕΚΔΕΧΟΜΕΝΗΣ,

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΡΓΟΝ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ.

«Τοῦ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ». «Ἐν ᾧ ἐπερλοσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος Αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνδοκίαν Αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν Αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ».

Ἐφεο. γ'. 4, 5, 9 : α'. 8—10.

ΣΗΜ.—Ὁ παρὼν τόμος, ἐκτὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ πρωτοτύπου, μεταφρασθεὶς ἀποστέλλεται τῷ αἰτοῦντι καὶ εἰς Γερμανικὴν, Σουηδικὴν καὶ Δανο-Νορβηγικὴν γλῶσσαν.

ΕΛΘΕΤΩ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΟΥ

Πρόλογος τοῦ Συγγραφέως

Ὁ τόμος οὗτος συνεγράφη τῷ 1890, καὶ ἔκτοτε διήλθε διὰ πολλῶν ἐκδόσεων εἰς πολλὰς γλώσσας, ἀναμένονται δὲ καὶ ἄλλαι ἀκόμη ἐκδόσεις. Χιλιάδες μαρτυριῶν ἐκ τῶν ἀφιερωμένων τέκνων τοῦ Θεοῦ, δεικνύουσι ὅτι ταῦτα διὰ μέσου τοῦ παρόντος Τόμου διεισέδυσον βουθέως ἐντὸς τῆς πηγῆς τῶν ζώντων ὑδάτων—τοῦ Θείου Λόγου. Πιστεύομεν ὅτι ἡ εὐλογία θέλει ἐξακολουθήσει ρέουσα, ἕως οὗ τέλος διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Βασιλείας, ἡ γνῶσις τῆς δόξης τοῦ Κυρίου πληρῶση πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς τὰ ὕδατα καλύπτουσι τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν.

Καίτοι ἀρνούμεθα ὅτι σχετικῶς πρὸς τὰς Γραφικὰς ταύτας μελέτας ὑπάρχει ἔμπνευσις, ἐν τούτοις χαίρομεν διότι, ἐπειδὴ εὐρισκόμεθα ἐν τῇ ἀνατολῇ τῆς Νέας Οἰκονομίας, τὸ φῶς τῆς ἀληθείας λάμπει τόσον καθαρῶς, καὶ τὸ Θεῖον σχέδιον εἶνε τόσον καταφανές καὶ εὐδιάκριτον, ὥστε οὐδεμία κἂν λέξις τοῦ Τόμου ἠθέλε θεωρηθῆ ἀναγκαῖον ὅπως μεταβληθῆ ἐὰν συνεγράφετο σήμερον—κατόπιν 26 ὄλων ἐτῶν.

Ὁ ἔσχατος καιρὸς ἔδωκεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἔμφασιν εἰς τοῦτο σὺν τῇ παρόδῳ τῶν ἐτῶν ἴδια τέρωσ ἀφ' οὗ εἰσῆλθομεν χρονολογικῶς εἰς τὴν μεγάλην Ἑβδόμην Ἡμέραν. Τὸ ἔργον τοῦ θερισμοῦ προώδευσε καὶ ἐξακολουθεῖ προοδεῦον, καίτοι ἐνομίσασαμεν ποτε ὅτι τὸ ἔργον τοῦ θερισμοῦ ἠθέλε πλήρως συντελεσθῆ ἅμα τῇ λήξει τοῦ καιροῦ τῶν ἐθνῶν. Αὕτη ἦτο ἀπλή ὑπόθεσις, ἣτις ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη, ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ δρεπάνου τῆς ἀληθείας καὶ ἡ συλλογὴ τοῦ ὠρίμου σίτου προοδεύει ἀπὸ τοῦ 1914 ὡς οὐδέποτε πρότερον. Πράγματι, ὁ μέγας παγκόσμιος πόλεμος ἀφύπνισε τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ἀξιοσημεῶτον βαθμόν, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο ἐλευθέρως σκεπτόμενοι, χρησιμοποιοῦντες τὸ λογικὸν αὐτῶν ὡς οὐδέποτε πρότερον. Ταῦτα πάντα συντελοῦσιν εἰς τὴν διάσπασιν τῶν δεσμῶν τῆς ἀγνοίας, δεισιδαιμονίας καὶ προ-

λήψεως, καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐκείνων οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ τράξωσι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ περιπατήσωσιν εἰς τὰ ἴχνη τοῦ Ἰησοῦ.

Χαίρομεν διὰ τὰς ἐπιπροσθέτους εὐκαιρίας ὅπως προσφέρωμεν ὑπηρεσίας πρὸς τὸν μέγαν ἡμῶν Βασιλέα ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἐκλεκτῶν πρὸς αὐτόν, πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Χαίρομεν βλέποντες ἄλλους ἐρχομένους εἰς τὴν ἀλήθειαν, καὶ προετοιμαζομένους διὰ τὸν γάμον. Προφανῶς ἡ θύρα δὲν ἔκλεισεν ἔτι, καίτοι διατεινόμεθα ὅτι μετ' οὐ πολὺ,—ἴσως μετὰ ἐν ἔτος ἢ δύο ἢ τρία—ὁ πλήρης ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτῶν θέλει συμπληρωθῆ, καὶ πάντες θὰ ἔχωσι μεταβῆ πέραν τοῦ καταπετάσματος, ἡ δὲ θύρα θέλει κλείσει.

Εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἰσραήλ δὲν συνεπληρώθη ὅσον ταχέως ἐνομίσαμεν. Ἐν τούτοις ὅμως, οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Παλαιστίνῃ φαίνονται μέχρι τοῦδε θαυμασίως προστατευόμενοι, καὶ ἀναμφιβόλως πολλοὶ τῶν ὁμοθρήσκων τῶν εἰς τὰ διαμερίσματα τοῦ πολέμου, θὰ ἔχαιρον ἐὰν εἶχον μεταβῆ εἰς Παλαιστίνην, ὅταν εἶχον τὴν πρὸς τοῦτο εὐκαιρίαν. Εἶνε δύσκολον νὰ εἴη τις ὁποῖαν ἐπίδρασιν θέλουσιν ἔχει τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῦ Ἰσραήλ. Πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Φαίνεται ὅτι αἱ σκληραὶ πείραι τῶν Ἰουδαίων θέλουσι βαθμηδὸν ὠθήσει πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων τῶν. Οὐδέποτε ἐπιστεύσαμεν ἢ ἀνεμένομεν τὴν ἐπιστροφὴν πάντων τῶν Ἰουδαίων, μᾶλλον τὴν ἐπιστροφὴν ἀξιολόγου τινὸς ὁμάδος ἐξ αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Βαβυλῶνος ἐπανόδου αὐτῶν, ὁπότε μόνον 52,000 ἐπέστρεψαν ἐξ ὅλων τῶν μεταφερθέντων εἰς τὴν Βαβυλωνιακὴν αἰχμαλωσίαν πληθῶν.

Οἱ ἐπιστρέφοντες ἀντιπροσωπεύουσιν ἐκείνους οἵτινες εἶνε πλήρεις πίστεως εἰς τὸν Κύριον καὶ τὰς ἐπαγγελίας Αὐτοῦ, καὶ ἀναμφιβόλως θέλουσι λογισθῆ ὡς ἀντιπροσωπεύοντες τὸ ὅλον. Ὑπενθυμιζομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὅτι ὅταν ὁ Τόμος οὗτος ἐγράφη, αὐτοὶ οὗτο οἱ Ἰουδαῖοι κατ' ἐλάχιστον μόνον διεννοοῦντο περὶ μεταβάσεως εἰς Παλαιστίνην. Τώρα ὁ Σιωνισμὸς ἀνεφάνη καὶ βαθέως ἐνεσφηνώθη ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Ἰσραηλιτῶν. Καίτοι ἐν ἀρχῇ ἦτο κοσμικῆς φύσεως κίνημα, βαθμιαίως μετεβλήθη εἰς θερησκευτικὸν τοιοῦτον, ἀφυπνίζον καὶ ζωογονοῦν τὰ θερησκευτικὰ αἰσθήματα καὶ ἐλπίδας τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Ἡ Μεγάλῃ Πυραμῖς τῆς Αἰγύπτου, τὴν ὁποῖαν ἐξετάζει

παρὼν Τόμος, δὲν ἀπώλεσε τὸ ἐνδ' αφέρον αὐτῆς. Ὁ κατωφερῆς αὐτῆς διάδρομος εἰσέτι παριστᾷ τὴν κατωφερῆ πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Ὁ πρῶτος ἀνωφερῆς διάδρομος εἰσέτι παριστᾷ τὴν οἰκονομίαν τοῦ νόμου—τὴν ἐν Σινᾷ γενομένην διαθήκην τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὴν πορείαν τοῦ λαοῦ ἐκείνου ὑπὸ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ νόμου. Ἡ Μεγάλη Στοὰ εἰσέτι παριστᾷ τὰ ἔνδοξα ὕψη τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀκολούθων αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ αἰῶνος. Ἡ βαθμὶς ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ ἄκρᾳ τῆς Μεγάλῃς Στοᾶς εἰσέτι παριστᾷ ἀξιοσημειωτὸν τινα μεταβολὴν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ κόσμου, ἥτις αἴρει τὸν ἄνθρωπον εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον. Ἡ ἔνωσις μετὰ τῆς κορυφῆς τῆς Μεγάλῃς Στοᾶς καὶ τῶν ὑπεράνω τοῦ Θαλάμου τοῦ Βασιλέως κενῶν, εἰσέτι παριστᾷ τὴν πνευματικὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν κατὰ τὸν θερισμὸν τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅστις ἤρξατο κατὰ τὸ 1874.

Οὐδέποτε ἀπεπειράθημεν νὰ θέσωμεν τὴν Μεγάλην Πυραμίδα, ἥτις ἐνίοτε καλεῖται «Ἡ Γραφὴ ἐν Λίθοις», εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὸν Θεῖον Λόγον, ἥτοι πρὸς τὴν Γραφὴν τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης—τῆς τελευταίας πάντοτε ἰσταμένης ὑψηλότερον εἰς μᾶλλον ὑπέροχον θέσιν. Ἐν τούτοις εἰσέτι ἀκραδαντως πιστεύομεν ὅτι ἡ τόσον πολὺ διαφέρουσα πασῶν τῶν ἄλλων Πυραμίδων οἰκοδομὴ τῆς Πυραμίδος ταύτης ἐσχεδιάσθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ προωρίσθη ἵνα ἦναι πυραμὶς τε καὶ μαρτύριον ἐν τῷ μέσῳ καὶ τοῖς ὄροις τῆς γῆς Αἰγύπτου (Ἡσα. ιθ' 19). Αὕτη ἐκθέτει ὅλως διάφορον ἱστορικὸν τῶν ἄλλων λειψάνων ἅτινα ἐκ τῶν ἀπομεμακρυσμένων ἐκείνων χρόνων παραμένουσι.

Ἡ ὑπ' αὐτῆς θαυμασία ἐπιβεβαίωσις τοῦ Θεοῦ σχεδίου τῶν αἰῶνων ἐκθαμβώνει πάντα τὸν ἀληθῶς συλλαμβάνοντα ταύτην ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ. Αὕτη δέον ν' ἀναγνωρισθῇ μετὰ θερμοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει, δὲ ὅτι τὰ ἐξ αὐτῆς μαθήματα οὐδόλως μετεβλήθησαν. Πεποιθήμεν ὅτι οἱ νέοι ἀναγνώσται θέλουσιν ἀποχομίσει τὰς αὐτὰς πλουσίας εὐλογίας ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τόμου τούτου, ἅς καὶ οἱ παλαιοὶ ἀναγνώσται ἐχομίσαντο, καὶ ὅτι οὕτω δυνάμεθα ἀπὸ κοινοῦ νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεὸν καὶ ν' ἀγαλλώμεθα εἰς τὴν ὑπ' Αὐτοῦ προμήθειαν φωτὸς καὶ παρηγορίας ἐν τῇ ὁδῷ μέχρι τῆς πλήρους ἐλεύσεως τῆς ἐνδοξου Βασιλείας τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Μεσίου ὀνομάζεται πολλάκις Βασιλεία τοῦ

Θεοῦ, διότι πάντες οἱ νόμοι, κανόνες καὶ κρίσεις αὐτῆς, κτλ., εἶνε ἐν τελείᾳ καὶ ἀρμονικῇ συμμορφώσει πρὸς τὰς Θείας διατάξεις, αἵτινες εἰσὶν ἀμετάβλητοι. Ἐντεῦθεν, διὰ προσευχόμεθα, «Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς», ἡ σκέψις ἡμῶν πρέπει νὰ ἦναι ὅτι ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ ἔνδοξος τελειότης τῶν κανόνων καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς εἶναι ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν, καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐλπίζομεν καὶ προσδοκῶμεν ὅπως ἡ χιλιετής Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ καθυποτάξῃ τὴν ἀνταρσίαν τῆς γῆς, καὶ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀνθρωπότητα πάλιν εἰς τοιαύτην πλήρη ἀρμονίαν πρὸς τὸν Θεόν, εἰς οἷαν οἱ ἄγγελοι τοῦ Οὐρανοῦ διατελοῦσιν ἐν τῇ τελειότητι αὐτῶν.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Μεσσοῦ ἔχει διάφορα στάδια ἐγκαινιάσεως. Πρῶτον ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ὁ ἐνδεδοξασμένος Ἰησοῦς ζωοποιεῖ ἢ ἀνιστᾷ τὰ κοιμώμενα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐκτελεστικὴ ἐνέργεια τοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τόσον ἐξόχως ὑψωθέντος μεγάλου κληρονόμου τῆς Ἀβρααμιαίας διαθήκης. Τὰ μέλη αὐτοῦ πρέπει νὰ συμπληρωθῶσι πρὶν οὗτος τελείως καταλάβῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ ὡς Βασιλεὺς τοῦ κόσμου. «Ὁταν ὁ Χριστός, ἡ ζωὴ ἡμῶν, φανερωθῇ, τότε καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθησόμεθα ἐν δόξῃ» (Κολ. γ' 4). Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν κοιμωμένων ἁγίων κατὰ σειράν πολιτεύεται πρὸς τὸ ζῶντα μέλη τοῦ σώματος αὐτοῦ, τὴν ἐκκλησίαν. Ὡς δεικνύται ἐν ταῖς παραβολαῖς τῶν μνῶν καὶ τῶν ταλάντων, ἡ κρίσις τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ τίνες θέλουσι θεωρηθῆ ἄξιοι καὶ τίνες ἀνάξιοι συμμετοχῆς ἐν τῇ Βασιλείᾳ, πρέπει νὰ διέλθῃ ἐπὶ πάντων τῶν ἀφιερωμένων, καὶ ὁ πλήρης ἀριθμὸς τῶν ἐκλεκτῶν πρέπει νὰ εὑρεθῇ καὶ δοξασθῇ, πάντων ὑπισταμένων τὴν ἐν τῇ ἀναστάσει μεταλλαγὴν, διότι «σὰρξ καὶ αἷμα Βασιλείαν Θεοῦ κληρονομεῖν οὐ δύναται.» (Α' Κορ. ιε' 20.) Τότε θελεῖ λάβει τὴν κυριαρχίαν τοῦ κόσμου. Ὁ δεδοξασμένος θέλει ζητήσῃ παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ὁ Πατὴρ θέλει δώσῃ εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη κληρονομίαν τοῦ καὶ ἰδιοκτησίαν τὰ πέρατα τῆς γῆς, «καὶ ποιμανεῖ αὐτούς ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ· «ὡς σκεὺή κεραμέως συντριβήσονται».

Ψαλμ. β' 8. Ἀποκ. β' 27.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου εἰς τὸν κόσμον διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτραπησομένης διαβάσεως τοῦ κόσμου διὰ τῆς μεγάλης δοκιμασίας τῆς ἀναρχίας, εἶνε προφανῶς ἐγγύς. Δι' ὀλίγον διάστημα θέλει

συμβῆ μέγας τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ θρίαμβος, μετὰ τὸν πόλεμον. Καθολικοὶ τε καὶ διαμαρτυρόμενοι θέλουσιν μετάσχη εἰς τὸν θρίαμβον τοῦτον, καὶ ἀμφότεροι πολιτικοὶ τε καὶ οἰκονομικοὶ ἄρχοντες θέλουσιν ἐνθαρρύνει τούτους, ἐλπίζοντες εἰς τὴν περαιτέρω διατήρησιν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. Κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο δέον ν' ἀναμένωμεν ἰσχυρὰν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τοῦ ἐκκλησιαστικισμοῦ ἐπὶ τῶν ἀληθῶν καὶ πιστῶν ἀκολούθων τοῦ Ἰησοῦ, καταλήξουσιν εἰς αὐστηρὰς καταδιώξεις, ἴσως καὶ μέχρι θανάτου. Ἄλλ' ὁ θρίαμβος τῆς Βαβυλῶνος θέλει εἰσθαι βραχυχρόνιος. Ταχέως ἢ ἤδη ἐπιβεβλημένη ἐπ' αὐτῆς καταδικαστικὴ ἀπόφασις θέλει ἐκτελεσθῆ καὶ θέλει ριφθῆ ὡς μυλόπετρα εἰς τὴν θάλασσαν—εἰς τὴν ἀναρχίαν, εἰς τὴν καταστροφὴν, ἵνα μηδέποτε φανῆ πλέον.

Μετ' οὐ πολὺ δέ, συμφώνως πρὸς τὴν Γραφικὴν εἰκόνα, δυνάμεθα ν' ἀναμένωμεν τὴν τελείαν κατάπτωσιν τοῦ παρόντος πολιτισμοῦ. Ἄλλ' ἡ σκοτεινοτάτη στιγμή τῆς ἐσχάτης τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκης θέλει ἀποβῆ εὐκαιρία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Μεσσίας, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, θέλει ἀναλάβει τὴν ἐξουσίαν, καὶ θέλει λαλήσει εἰρήνην πρὸς τοὺς λαοὺς, καὶ θέλει φέροι τάξιν ἐκ τῆς συγχύσεως, χαρὰν ἐκ τῶν δακρύων, αἴνους ἐκ τῆς ἀπελπισίας. Οὕτως ἢ Βασιλεία τοῦ Μεσσίου θέλει γεννηθῆ ἐν τρομερᾷ ὀδύνῃ. Ἄλλὰ τὰ ἔνδοξα ἀποτελέσματα θέλουσιν ὑπερναπληρῶσει τὴν ἐκ τοῦ καιροῦ τῆς μεγάλης θλίψεως, οἷα ποτὲ δὲν ἔγεινεν ἀφ' οὗ ὑπῆρξεν ἔθνος, προσγενομένην ζημίαν. Λέγεται δὲ ἡμῖν ὑπὸ τοῦ προφήτου ὅτι, «Ἡ ἐπιθυμία πάντων τῶν ἐθνῶν θέλει ἔλθει». — Ἀγγ. β' 7.

Εἶθε αἱ σελίδες αὗται νὰ ἐξακολουθήσωσιν οὔσαι εὐλογία εἰς τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τιμῆ εἰς τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, εἶναι ἡ προσευχὴ τοῦ Συγγραφέως,

ΚΑΡΟΛΟΥ Τ. ΡΩΣΣΕΛΛ.

Βροῦκlyn, Ν. Ὑ.
1 Ὀκτωβρίου 1916.